[PRIMER]

NATO

NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION

IMPERIALIST WAR MACHINE

Produced by

co-funded by the European Union

Disclaimer: This publication has been produced with the financial assistance of the European Commission. The contents of this publication are the sole responsibility of APRN and in no way be taken to reflect the views of the European Commission.

/APRNet
@APR_net
aprnet.org

/ResistUSLedWar
@ResistUSLedWar
resistusledwarmovement.com

[PRIMER]
NATO
NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION
IMPERIALIST WAR MACHINE
2e editie - februari 2024

[PRIMER]

NATO

NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION

IMPERIALIST WAR MACHINE

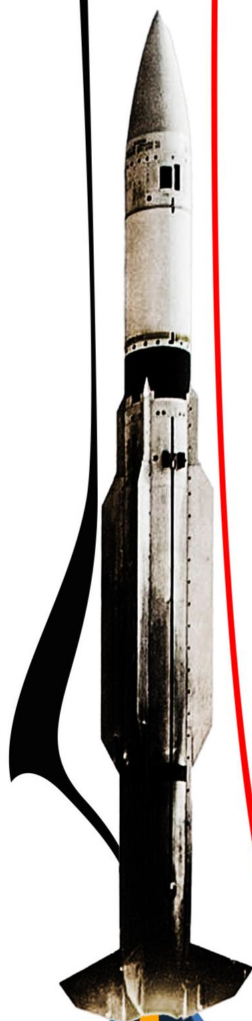
2e editie - februari 2024

Produced by

co-funded by
the **European Union**

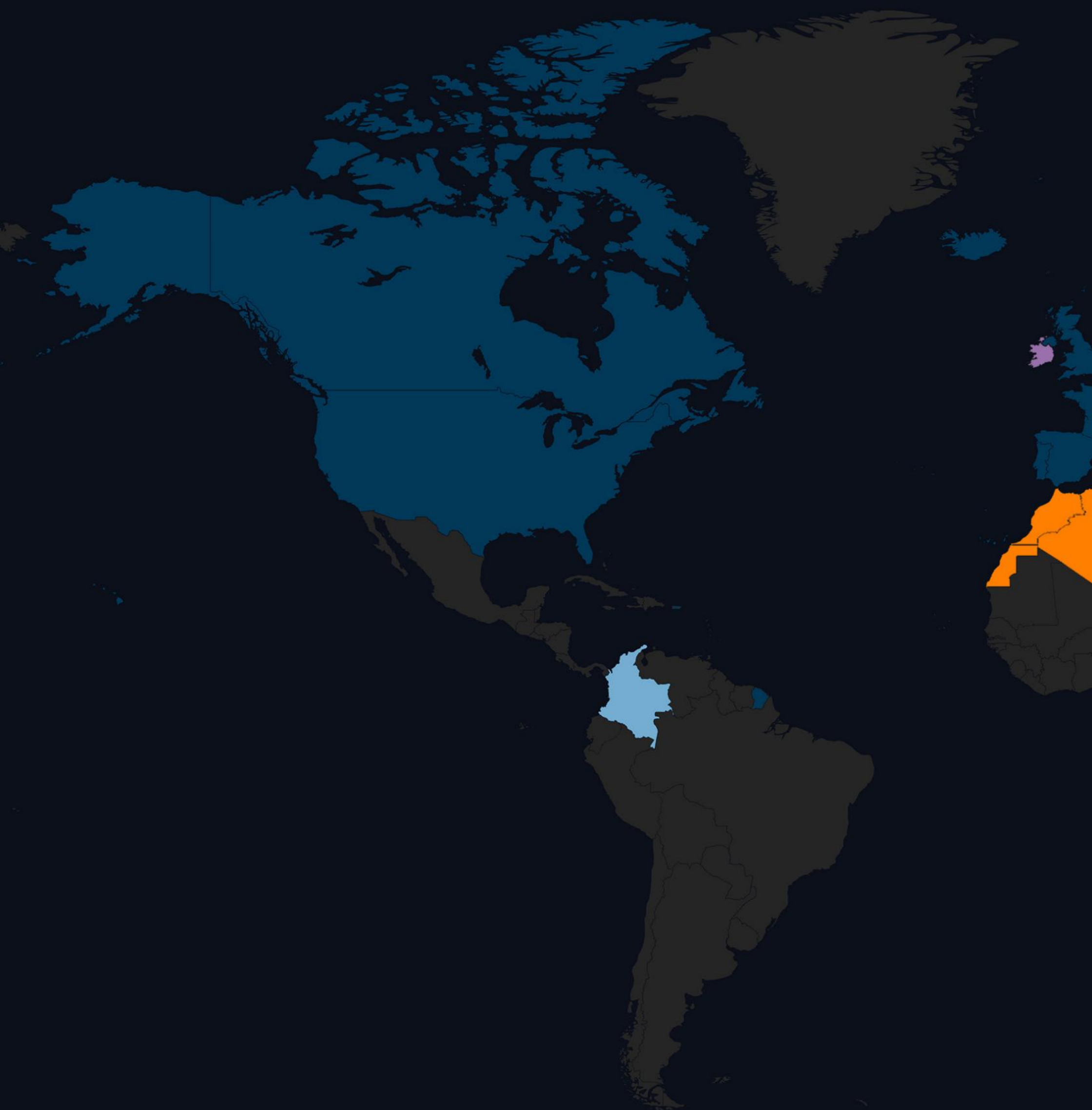

Wat is de NAVO?

De Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) is een militaire alliantie van natiestaten. Hoewel de naam doet vermoeden dat alle lidstaten minstens één kust delen met de Noord-Atlantische Oceaan, heeft de NAVO zich verder naar het oosten in Europa verspreid en zelfs een speciale lidmaatschapsstatus gecreëerd voor landen op andere continenten. Kortom, de NAVO bestaat daar waar de Amerikaanse invloed sterk genoeg is om haar bestaan mogelijk te maken.

De verwachtingen van de leden kunnen positief en gelijk lijken. Van de leden wordt bijvoorbeeld verwacht dat zij 2,0% extra van hun nationale militaire budget betalen om troepen gereed te maken voor inzet in andere NAVO-landen.
Artikel 5 van het NAVO-Handvest bepaalt dat de leden elk land dat wordt aangevallen onmiddellijk te hulp moeten komen. Maar de realiteit is dat de VS hun supermachtstatus gebruiken om deze verwachtingen van hun leden te gebruiken als marsorders voor hun eigen agressieoorlogen.

Hoe wordt deze ongelijke relatie in stand gehouden? Belangrijker nog: hoe is de NAVO een onvervangbaar onderdeel van het Amerikaanse buitenlandse beleid en de militaire suprematie over zijn invloedssferen? Waarom zeggen we dat het Amerikaanse imperialisme niet zou bestaan zonder de NAVO en dat de NAVO alleen bestaat als voertuig voor het Amerikaanse imperialisme in Europa en de rest van de wereld?

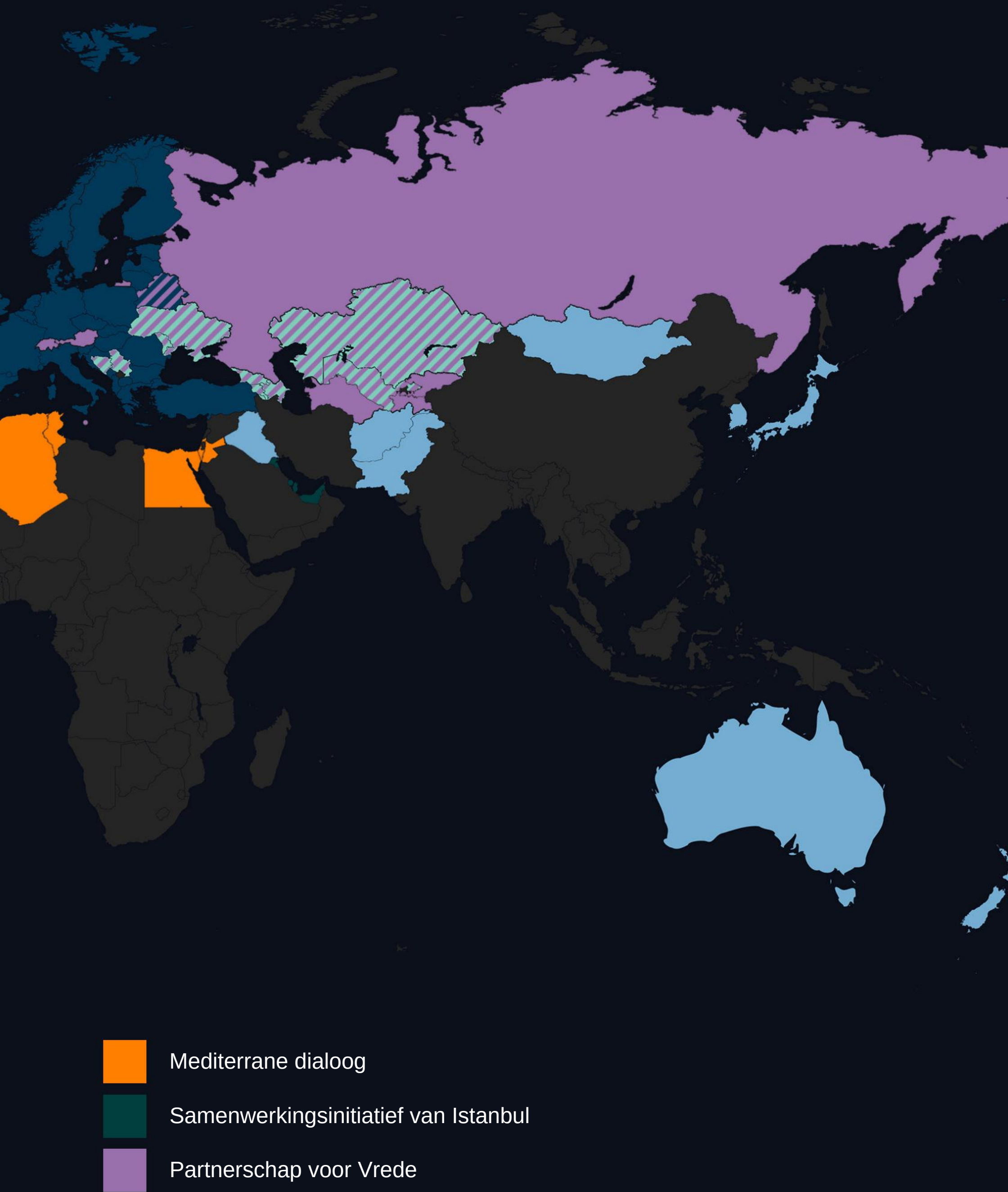
De omvang van de

macht van de NAVO

Leden

mondiale partners

Individuele partners
met actieplannen

Mediterrane dialoog
Samenwerkingsinitiatief van Istanbul
Partnerschap voor Vrede

Welke landen zijn betrokken bij de NAVO?

Leden

Verenigt Staten van Amerika

Verenigd Koninkrijk Turkije Spanje Slovenië Slowakije Roemenië

Portugal Polen Noorwegen Noord-Macedonië Nederland

Montenegro Luxemburg

Litouwen Letland Italië IJsland

Hongarije Griekenland Duitsland Finland Frankrijk Estland Denemarken

Tsjechië Kroatië Canada

Bulgarije België Albanië Zweden Finland

Mondiale partners

(losjes gedefinieerd van geval tot geval)

Colombia Irak Pakistan

Mongolië Zuid-Korea Japan Australië Nieuw-Zeeland

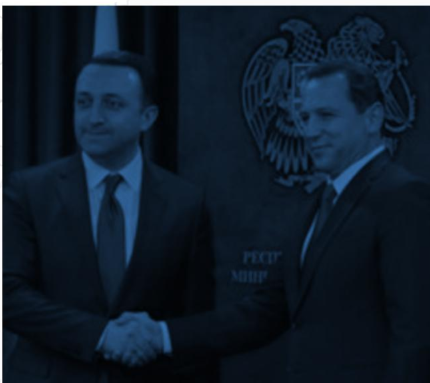
Individueel Vennootschap Actie plannen

(bilateraal tussen NAVO en individuele landen)

Armenië, Azerbeidzjan, Kazachstan, Moldavië en **Servië** hebben verklaard dat zij **momenteel niet van plan** zijn lid te worden van de NAVO, maar **zij nemen allemaal deel** aan het NAVO-programma Partnerschap voor de Vrede.

Georgië en **Oekraïne** ondergaan momenteel een geïntensiveerde dialoog voor het NAVO-lidmaatschap, terwijl **Bosnië en Herzegovina dat we** heeft een lidmaatschapsactieplan en werkt actief aan toetreding tot de NAVO.

Middellandse Zee Dialoog

Streeft naar het creëren van goede betrekkingen en een beter wederzijds begrip en vertrouwen in de hele regio, het bevorderen van de regionale veiligheid en stabiliteit en het uitleggen van het beleid en de doelstellingen van de NAVO.

Landen zijn **Egypte** **Algerije** **Israël** **Jordanië** **Mauritanië** **Marokko** **Tunesië**

Istanbul Samenwerking Initiatief

Dezelfde doelstellingen als de Mediterrane Dialoog binnen de Perzische Golf.

Landen zijn **Bahrein** **Qatar** **Koeweit** **Verenigde Arabische Emiraten**

Vennootschap voor vrede

Een programma gericht op het creëren van vertrouwen tussen de NAVO en andere staten in Europa en de voormalige Sovjet-Unie.

Landen zijn **Armenië** **Azerbeidzjan** **Wit-Rusland** **Bosnië en Herzegovina** **Georgië** **Kazachstan** **Kirgizië** **Moldavië** **Rusland** **Servië** **Tadzjikistan** **TurkmenistanOekraïneOezbekistan** **Oostenrijk** **Ierland** **Malta** **Zwitserland**

1949: NAVO-formatie na World Oorlog II

1950: VS - NAVO-interventie in de Koreaanse oorlog ten gunste van Zuid-Korea

1955: Duitsland mocht opnieuw bewapenen en lid worden van de NAVO

Jaren vijftig : Het NAVO-lidmaatschap van de Sovjet-Unie werd afgewezen, wat leidde tot de vorming van Warschau Pact

1974: De Griekse dictatuur wordt gesteund een staatsgreep op Cyprus. Gebrek aan interventie in dit conflict tussen twee NAVO-landen lidstaten benadrukken dat De NAVO houdt zich alleen bezig met de strategische doelstellingen van de VS

1991: De VS en de NAVO beloofden dat niet te zullen doen verder uitbreiden naar Oost-Europa; zou geen voormalige leden rekruteren van de Sovjet-blok

Midden jaren negentig : enorme bombardementen campagne en troepeninzet in Joegoslavië

1999: Soortgelijke gewelddadige maatregelen waren er weerspiegeld in Kosovo

Begin jaren 2000 : NAVO -campagne om zich na 11 september uit te breiden tot buiten Europa door de invasie en bezetting van Afghanistan

2004: NAVO-trainingsmissie van installeerde een pro-Amerikaans Iraaks leger

2009: Lancering van operatie Ocean Schild om Somalische piratenproblemen aan te pakken die resulteerden in de doden en arrestaties zonder bevel van arme vissers

2011: NAVO-luchtaanvallen tegen de regering van Libië met meer dan 70 bevestigde burgerdoden

2012: NAVO-top in Chicago waar de 'Pivot to Asia'-strategie werd uitgeroepen

2014: De VS en de NAVO bleken betrokken te zijn bij anti-Russische staatsgrepen in Oekraïne, die resulteerden in de installatie van een NAVO-vriendelijke regering. Dit leidde tot een acht jaar durende burgeroorlog

2016 en 2019: Cyberspace en daarbuiten ruimte werden bestempeld als velden die van toepassing waren op het NAVO-Handvest.

Juni 2021: NAVO-top van leiders waarin de NAVO 2030 werd besproken – sterkere engagementen met Afrika, Azië, en Latijns Amerika

2021: Onder NAVO 2030 was China dat wel geïdentificeerd als de belangrijkste veiligheidsproblemen van het bondgenootschap – wat wijst op een grotere aanwezigheid in de regio Azië-Pacific

2022: Oorlog in Oekraïne ontstaat als eerste directe inter-imperialistische confrontatie tussen VS-NAVO-proxy's en Rusland (zie pagina 9)

2022: NAVO-top in Madrid; Amerikaanse gastheren Zuid-Koreaanse en Japanse leiders ondertekenen trilaterale militaire overeenkomst. Japan opent in 2023 het eerste NAVO-kantoor in de Stille Oceaan.

2022 - 2024: Zweden en Finland proberen lid te worden van de NAVO. Finland accepteerde het in 2023, terwijl Zweden zich in 2024 aansloot.

Vroege geschiedenis van de NAVO

De NAVO werd in 1949 opgericht na de gedeelde overwinning van de VS en de Sovjet-Unie en de nederlaag van nazi-Duitsland in de Tweede Wereldoorlog.
De twaalf oprichtende leden waren België, Canada, Denemarken, Frankrijk, IJsland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Portugal, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten. Met betrekking tot het gedeelde belang van de VS en Groot-Brittannië bij het uitbreiden van hun invloedssferen ten koste van de Sovjet-Unie, werd de oprichtende secretaris-generaal van de NAVO als volgt geciteerd: de missie van de NAVO zou zijn: "Amerika binnenhouden, Rusland buiten en Duitsland onderdrukken. " Dit was het begin van het bijna een eeuw durende politieke, ideologische en militaire conflict tussen de VS en de Sovjet-Unie (nu de Russische Federatie), dat heeft geleid tot de huidige confrontatie over Oekraïne.

Terwijl er tijdens de zogenaamde Koude Oorlog geen 'hete' oorlog werd gevoerd tussen de strijdkrachten van de VS, de NAVO en de Sovjet-Unie, waren 'hete' oorlogen een nooit eindigend project van de VS in het hele mondiale zuiden om de controle over hun neokoloniale bezittingen te behouden door bewapening. en het trainen van contrarevolutionaire oorlogen tegen nationale bevrijdingsbewegingen.

Terwijl de CIA een leidende rol zou spelen in deze overzeese operaties van de VS, zou de NAVO een speciale rol gaan spelen in specifieke conflicten als middel om andere landen bij de oorlogen van de VS te betrekken.

De Amerikaanse interventie in de Koreaan van 1950
Er werd gebruik gemaakt van oorlog aan de kant van Zuid-Korea als impuls voor een massale opbouw van NAVO-strijdkrachten langs de grens van aan de Sovjet-Unie verbonden landen, de opname van Griekenland en Turkije in de alliantie, de eerste gezamenlijke marine-oefeningen in de Middellandse Zee en de Baltische Zee en het gezamenlijk testen van kernwapens.

West-Duitsland, dat na de nederlaag van 1945 met geweld zonder leger werd gehouden, mocht zich in 1955 herbewapenen en zich bij de NAVO aansluiten. Het was rond deze tijd dat de Sovjet-Unie aanbood om zich bij de NAVO aan te sluiten als middel om de vrede in Europa te bewaren, maar dit werd afgewezen door de NAVO. het bondgenootschap, omdat dit in strijd zou zijn met het existentiële doel van het beschermen van de door de VS geleide militaire strategie. Het was deze daad die aanleiding gaf tot de vorming van het Warschaupact, een soortgelijke alliantie met de NAVO, maar dan van de Oost-Europese socialistische landen onder leiding van de Sovjet-Unie.

In 1974 steunde de militaire dictatuur van Griekenland een staatsgreep op Cyprus, die Turkije tot op de dag van vandaag als voorwendsel gebruikte om een deel van het land binnen te vallen en te bezetten. De matte reactie van de VS op dit conflict tussen twee NAVO-leden laat zien hoe het bondgenootschap nooit bedoeld was om de onmiddellijke belangen van enig lid te dienen, afgezien van de strategische doelstellingen van de VS.

Na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie hebben de VS beloofd de NAVO niet verder uit te breiden naar Oost-Europa om het machtsevenwicht te behouden. Maar dit werd onmiddellijk geschonden toen voormalige landen van het Warschaupact werden aangemoedigd om zich aan te sluiten, om zo de marktbelangen op één lijn te brengen met de door het Westen geleide kapitalistische economie. Als gevolg hiervan is de NAVO ruimschoots in omvang verdubbeld en haar territoriale reikwijdte exponentieel uitgebreid, met de toevoeging van zestien landen van 1999 tot heden. De voormalige Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Madeleine Albright onthulde dit voornemen toen ze zei: "De NAVO zal voor het oosten van Europa doen wat de NAVO al heeft helpen doen voor het westen van Europa: gestaag en systematisch zullen we doorgaan met het uitwissen – zonder deze te vervangen – van de lijn die in Europa is getrokken door De bloedige laars van Stalin."

NAVO: een arm van

Door de VS geleide oorlogs-NAVO:

Een arm van door de VS geleide oorlog

De gewelddadige mobilisatie van leden van de NAVO in door de VS geleide oorlogen begon onmiddellijk na het einde van de Koude Oorlog. De eerste directe mobilisatie in de geschiedenis van de NAVO was tegen de invasie van Irak in Koeweit, een belangrijke Amerikaanse bron van olie-import. Intensievere acties zouden beginnen tijdens het uiteenvallen van Joegoslavië halverwege de jaren negentig, met een vliegverbod boven Bosnië, dat zou escaleren in een directe bombardementscampagne door NAVO-troepen en de inzet van bijna 60.000 troepen om het land daarna te bezetten. Dit kwam tot uiting in soortgelijke luchtaanvallen en bezettingen in Kosovo in 1999. Ondanks de bewering dat het land strijdt tegen de etnische zuivering van nationale minderheden in de regio, slaagden deze operaties in het ware doel om de aanwezigheid van de NAVO steeds dichter bij Rusland te rechtvaardigen, in strijd met haar verplichtingen uit 1991. beloven niet naar het oosten uit te breiden.

In de 21e eeuw strekken de NAVO-campagnes zich uit tot buiten Europa. Het eerste gebruik van Artikel 5 werd gerechtvaardigd door de terreuraanslagen van 11 september om de hele NAVO-alliantie bij de Amerikaanse invasie en twintig jaar durende bezetting van Afghanistan te betrekken. Dit werd gevolgd door een NAVO-trainingsmissie van het pro-Amerikaanse Iraakse leger in 2004, geïnstalleerd tijdens de Amerikaanse bezetting. In 2009 richtte Operatie Ocean Shield zich op aanvallen van piraten op internationale rederijen in de Golf van Aden en voor de kust van Somalië, wat leidde tot de dood en arrestaties zonder arrestatie van veel arme vissers. In 2011 vonden NAVO-luchtaanvallen plaats tegen de regering van Libië en bevestigden de dood van meer dan 70 burgers. Deze campagne toonde de verdeeldheid die zich had opgebouwd in de alliantie waarbij Polen, Spanje, Nederland, Turkije en Duitsland weigeren deel te nemen en Noorwegen zich terugtrekt.

Op de NAVO-top van 2012 in Chicago werd de 'Pivot to Asia'-strategie uitgeroepen, waarin de VS hun voornemen aankondigden om troepen en middelen van West-Azië naar Oost-Azië en landen in de Stille Oceaan te sturen om de opkomst van China tegen te gaan.

Twee jaar later zag de pro-Amerikaanse, anti-Russische staatsgreep in Oekraïne, die een NAVO-vriendelijke regering installeerde die een grote Russische grens deelde, een acht jaar durende burgeroorlog ontketende en de inter-imperialistische spanning escaleerde tot het punt waarop (op het moment van schrijven) Rusland valt binnen om zijn vroegere invloedssfeer terug te winnen.

In 2016 en 2019 werden cyberspace en de kosmische ruimte bestempeld als velden die van toepassing zijn op het NAVO-Handvest.

Strategie en operaties vandaag: NAVO 2030

"Uitbreiden en versterken" is de naam van het spel voor het nieuwe strategische initiatief van de NAVO "NAVO 2030", bevestigd op de top van leiders in juni 2021. Met NAVO 2030 herhaalde het bondgenootschap niet alleen zijn gehechtheid aan het principe dat is vastgelegd in Artikel 5, maar beloofde ook om "de internationale orde vorm te geven. Versterk onze betrokkenheid bij belangrijke mondiale spelers buiten het Euro-Atlantische gebied, onder meer uit Afrika, Azië en Latijns-Amerika." In deze geest riep de NAVO specifiek op tot "het intensiveren van onze interactie met Colombia, de partner van de NAVO in Latijns-Amerika, op het gebied van militaire training"; opbouw van defensiecapaciteit en training met Jordanië, Tunesië en Koeweit; uitbreiding van de NAVO

Missie Irak; en het ontwikkelen van betrekkingen met de Liga van Arabische Staten en de Samenwerkingsraad van de Golf.

Een van de belangrijkste nieuwe uitbreidingen in de NAVO 2030 is de identificatie van niet alleen Rusland maar ook China als de belangrijkste veiligheidsproblemen van het bondgenootschap.
Dit betekent dat de NAVO nog verder zal doordringen in de regio Azië-Pacific, en haar inlichtingenactiviteiten, investeringen in militaire paraatheid – inclusief wapens, militaire oefeningen, bases en installaties – en samenwerking met repressieve regimes zal vergroten in haar streven om de geopolitieke belangen van de VS veilig te stellen. imperialisme. Aan het einde van haar top in 2021 verklaarde de NAVO dat zij "de praktische samenwerking met onze al lang bestaande partners in Azië en de Stille Oceaan – Australië, Japan, Nieuw-Zeeland en de Republiek Korea" zou verbeteren.

NAVO 2030 roept het bondgenootschap ook op om zijn mix van nucleaire, conventionele en raketverdedigingscapaciteiten te versterken, de NAVO-strijdkrachten te moderniseren en zijn afschrikkingspositie te versterken, inclusief een "voorwaartse aanwezigheid" aan het oostfront en de ruimte als operationeel domein.

De antiterrorismepijler van d

De NAVO bevat een "Counter Terrorism Pillar" die stelt: "Terrorisme is de meest directe asymmetrische bedreiging voor de veiligheid van de burgers van de NAVO-landen en voor de internationale stabiliteit en welvaart." Op deze manier kan "terrorisme" gemakkelijk worden gebruikt als een abstract begrip. term om elke niet-statelijke entiteit te bestempelen die de NAVO zich wil richten.

Deze pijler werd geconceptualiseerd tijdens de artikel 5-inzet van NAVO-troepen in Afghanistan en de daaropvolgende twintig jaar durende Amerikaanse bezetting die zij steunden. Het Strategisch Concept 2022 van de NAVO laat zien hoe een overzeese militaire bezetting imperialisten de middelen kan geven om hun oorlogen in eigen land uit te voeren. Er staat: "Voortbouwend op de lessen die we de afgelopen dertig jaar hebben geleerd, onder meer door onze operaties in Afghanistan, zullen we doorgaan met het verbeteren van onze paraatheid, onze militaire en civiele capaciteiten, en onze civiel-militaire planning en coördinatie."

De NAVO opereert dus niet alleen tegen rivaliserende staten, maar tegen elke sociale groep die zij als een bedreiging voor de mondiale imperialistische orde beschouwt. Het bestrijden van de NAVO is daarom niet alleen in het belang van mensen die oorlogen in het buitenland willen beëindigen, maar een doel voor alle mensen die terugvechten tegen staatsrepressie, zelfs in de imperialistische kern, de buik van het beest zelf.

1991: Sovjet-Unie ontbindt; Rusland
en Oekraïne worden afzonderlijke staten;
De VS beloven Rusland niet uit te breiden
NAVO Oostwaarts

1999: Eerste uitbreiding van de NAVO: Polen,
Hongarije en Tsjechië

2004: Tweede NAVO-uitbreiding:
Letland, Litouwen, Estland, Roemenië,
Bulgarije, Slovenië en Slowakije

2004-2005: "Oranje Revolutie"
pogingen om de neutrale omver te werpen
Oekraïense regering met betrokkenheid
van de CIA

2008: NAVO- top in Boekarest belooft
uiteindelijk lidmaatschap van Oekraïne en
Georgië. Poetin dreigt 'Oekraïne te
vernietigen voordat het lid wordt van de NAVO'

2014: "Euromaidan"-revolutie met
Betrokkenheid van de CIA leidt tot een pro-
westerse staatsgreep; De Krim wordt na een
volksreferendum door Rusland geannexeerd; Donetsk en
Loehansk-republieken in de Donbas-regio verklaren
zich onafhankelijk; burgeroorlog begint

2015: Belofte van Minsk-overeenkomsten
autonomie voor Donbas-republieken; Kiev schendt
de overeenkomst en blijft ze zeven jaar lang
beschieten met door de VS geleverde wapens

2021: Oekraïne vraagt om NAVO
goedkeuring van het lidmaatschap

Februari 2022: NAVO-trainingskampen trekken weg
uit Oost-Oekraïne nu Rusland begint met de massale
militaire opbouw; oorlog begint

Februari-maart 2022: vrede in Oekraïne
de gesprekken doorlopen vijf rondes; NAVO
dringt aan op geen regeling zonder
Militaire overwinning van Oekraïne

Augustus 2022: Russische belegering van Bakhmut
begint; patstelling in de oorlog in Oekraïne

Sep 2022: Nord Stream-gaspijpleidingen
tussen Rusland en Duitsland gebombardeerd;
Rusland annexeert Donetsk, Loehansk,
Cherson en Zaporizja

Jan 2023: Duitsland wordt de
eerste land dat tanks belooft
Oekraïne

Februari 2023: Artikel waarin bewijsmateriaal wordt blootgelegd
De VS en Noorwegen bombardeerden Nord
Stroompijpleidingen zonder medeweten van
Duitsland – wat de verdeeldheid in de NAVO bewijst

Maart 2023: Polen en Slowakije
worden de eerste landen die straaljagers beloven
aan Oekraïne

Mei 2023: op de G7-top, VK
belooft Storm Shadow langeafstandsraketten
en de VS belooft F-16 geavanceerde
straaljagers aan Oekraïne

Juni-juli 2023: Oekraïens
tegenoffensief begint met
slechts weinig winst in Cherson; NAVO
Top belooft uiteindelijk lidmaatschap van
Oekraïne

Oktober 2023: Eerste gebruik van door de VS geleverde
langeafstandsraketten van Oekraïne. De VS
geven toe dat ze deze maanden eerder in het
geheim aan Oekraïne hebben verstrekt

Vanaf december 2023: Militair
patstelling langs de rivier de Dnjepr zonder dat er
sprake is van een vredesakkoord

NAVO en OEKRAÏNE

Op 24 februari 2022 begon de oorlog in Oekraïne formeel. Rusland haalde jaren van gebroken beloften door het Westen aan: de door de VS geleide NAVO hield zich niet aan haar beloften om niet dichter bij de Russische grenzen uit te breiden; de Amerikaanse financiering en bewapening van een volwaardige neonazistische beweging in Oekraïne (Organisatie van Oekraïens

Nationalisten en later het Azov-bataljon); en de betrokkenheid van het Westen bij de "Oranje" en "Euromaidan" opstanden om pro-westerse regimes te installeren die later onder leiding zouden komen te staan van Volodimyr Zelenski.

Ondanks verhalen uit het Westen vóór de invasie gaf de meerderheid van de mensen in Oekraïne de voorkeur aan een neutrale positie tussen Rusland en het Westen. In 2014 riepen Russischsprekende inwoners van de oostelijke Donbas-regio de onafhankelijkheid uit en namen de wapens op om hun afscheiding te verdedigen. Gedurende de volgende zeven jaar belegerde het door de VS gesteunde leger van Kiev de Donbas met tanks, wat resulteerde in een burgeroorlog die meer dan 14.000 levens kostte.
Deze feiten zijn in tegenspraak met het vredelievende imago van de NAVO-projecten.

Oekraïense soldaten werden opgeleid door NAVO-adviseurs binnen Oekraïne zelf, inclusief de neonazi's die na Euromaidan in het leger werden geïntegreerd. Oekraïne was veranderd in de gemilitariseerde grenszone van de NAVO, pal aan de Russische grens. Toen Oekraïne in 2021 het lidmaatschap van de NAVO aanvroeg, het resultaat van ruim acht jaar Amerikaanse inmenging in het land en tientallen jaren van provocaties jegens Rusland, werd Rusland tot een invasie geprovoceerd.

Wat is de aard van de oorlog in Oekraïne?
Voor Rusland is de oorlog een tegenoffensieve strategie om zijn invloedssfeer als regionale macht en groeiende rivaal te verdedigen.

imperialistisch naar de VS. Voor de VS is het een proxy-oorlog om Rusland in bedwang te houden met behulp van het Oekraïense leger en om een voorwendsel te creëren voor de uitbreiding van de NAVO (Finland, Zweden en uiteindelijk Oekraïne) en het vergroten van de Amerikaanse militaire aanwezigheid in Europa. Dit is een inter-imperialistische proxy-oorlog waarin beide partijen de enorme landbouw- en minerale hulpbronnen van Oekraïne begeren en waarvan de acties enorm lijden hebben veroorzaakt onder de bevolking, en de VS en de NAVO hebben graag de vonk aangestoken.

Zoals de tijdlijn aan de linkerkant laat zien, hebben de NAVO-landen de overdracht van militair materieel naar Oekraïne (tanks, langeafstandsraketten en straaljagers) gestaag geëscaleerd. De NAVO-leden hebben ongeveer 100 miljard dollar uitgegeven aan deze 'hulp' aan Oekraïne, waarbij de VS de helft van het totale bedrag hebben bijgedragen. In een onverwachte aankondiging afgelopen oktober 2023 beloofden de VS nog eens 60 miljard dollar om Oekraïne in de strijd te houden. Dit heeft de NAVO-landen een kans geboden om hun oude voorraden leeg te maken en snel hun eigen militaire technologie te upgraden, waardoor de weg vrijgemaakt werd voor een apocalyptische confrontatie in Europa mocht de oorlog zich uitbreiden. Het is voorspelbaar dat wapenbedrijven hun voorraden hoger hebben zien stijgen dan bijna ooit tevoren, wat opnieuw de rol van de NAVO bij het aanjagen van oorlog met winstoogmerk aantoont.

Maar het belangrijkste feit met betrekking tot de oorlog is dat er in de eerste paar maanden van het conflict vijf pogingen zijn gedaan tot vredesbesprekingen tussen Rusland en Oekraïne, waarin de NAVO Oekraïne eindeloze wapens beloofde en hen vertelde elke deal van Rusland te verwerpen. De voornaamste voorwaarde van Rusland, dat Oekraïne een neutraal land blijft, is in tegenspraak met de verklaring van de NAVO zelf dat "de toekomst van Oekraïne in de NAVO ligt." Een dergelijke verklaring zou, gezien de historische gebeurtenissen die de NAVO zelf in gang heeft gezet, ons er allemaal aan moeten herinneren dat de acties van de NAVO nooit de intentie van vrede achter zich hebben gehad. Met 500.000 gesneuvelde soldaten en 10.000 burgers en een mislukt Oekraïens tegenoffensief eind 2023 zijn de woorden en daden van de NAVO in Oekraïne een belediging voor de mensheid.

NAVO ver Buiten de Noord-Atlantische

De expansie van de NAVO door de jaren heen bewijst dat het nooit de bedoeling was dat de invloed van de VS zou stoppen bij de Noord-Atlantische Oceaan. Terwijl de NAVO historisch gezien heeft gefunctioneerd als de sterkste tak van de door de VS geleide oorlog, hebben de VS hard gewerkt om een geconsolideerde westerse imperialistische alliantie tot stand te brengen via haar diverse andere bondgenoten over de hele wereld.

Zoals eerder is gezegd, hebben de twee decennia van NAVO-operaties tussen 2001 en 2021 zich voornamelijk gericht op West-Azië, Centraal-Azië en Noord-Afrika, waardoor Afghanistan, Irak, Somalië en Libië zijn gedestabiliseerd en aan vele andere zijn bijgedragen door de acties van haar leden. . De NAVO-leden hebben, aangespoord door de VS, diepere betrekkingen opgebouwd met de repressieve Golfmonarchieën van Saoedi-Arabië, de Verenigde Arabische Emiraten, Bahrein en anderen via de Mediterrane Veiligheidsdialoog en het Istanbul Cooperation Initiative (zie pagina ??), waardoor de NAVO medeplichtig werd aan de wrede oorlog en blokkade van Jemen die ruim 350.000 mensen het leven heeft gekost. NAVO-lid Turkije doet ook een beroep op de alliantie in zijn oorlog van etnische zuivering tegen het Koerdische volk, en weigert het lidmaatschap van Zweden en Finland toe te laten zonder de garantie dat deze landen Koerdische onafhankelijkheidsactivisten die in politieke ballingschap leven, zullen deporteren.

Ondertussen is de staat Israël uitgegroeid tot een leidende rol bij de uitvoering van de door de VS geleide militaire strategie in West-Azië, met de geleidelijke overgang van Amerikaanse directe troepen naar de Spil naar (Oost) Azië. Israël

Militaire operaties, niet alleen tegen bezet Palestina, maar via agressieve aanvallen op Syrië, Libanon, Somalië, Irak en Iran, hebben ertoe geleid dat de VS van hun personeel zijn ontdaan, terwijl de regionale status quo nog steeds in hun voordeel is gebleven. Alle NAVO-leden waren vrijwel unaniem in hun beoordeling van de agressieve acties van de Israëlische staat en het veronderstelde bestaansrecht op bezet Palestijns land, waarvan vele schepen hebben gestuurd om Israël in het oostelijke Middellandse Zeegebied te 'beschermen' in zijn (op het moment van schrijven) genocidecampagne in Gaza.

Bijna alle militaire uitgaven van Israël zijn sinds de oprichting door de VS gesubsidieerd, met de verwachting dat 80% van de militaire middelen van Amerikaanse wapenbedrijven zal worden gekocht. De resterende 20% is gebruikt om een omvangrijke binnenlandse industrie in Israël op te bouwen, wat erop neerkomt dat de VS zelf staatsbedrijven als de Israeli Aerospace Industries en particuliere bedrijven als Elbit subsidiëren. Israël heeft deze industriële basis gebruikt om wapens en militaire technologie te leveren aan andere Amerikaanse bondgenoten om te helpen bij hun militaire bezettingen, zoals Marokko en India. Op deze manier hebben de VS een bondgenoot gecreëerd bij het bewapenen van een regio die buiten de invloed van de NAVO ligt, terwijl Israël profiteert van de verspreiding van de zionistische ideologie die wordt toegepast op andere koloniale projecten van kolonisten in de Westelijke Sahara en Kasjmir. Dankzij deze ontwikkeling is Israël ook 's werelds grootste producent van cyberoorlogstechnologie.

De regio Azië-Pacific is lange tijd van strategisch belang geweest voor de VS sinds de overwinning in de Tweede Wereldoorlog. In 1954 werd een NAVO-achtig bondgenootschap opgericht, de Zuidoost-Aziatische Verdragsorganisatie (SEATO), waartoe naast de VS ook Australië behoorde (dat het bestuurde Papoea-Nieuw-Guinea), Frankrijk (dat onlangs Frans Indochina had opgegeven), Nieuw-Zeeland, Pakistan (dat tot 1971 Oost-Pakistan omvatte, nu Bangladesh), de Filippijnen, Thailand en het Verenigd Koninkrijk (dat Hong Kong, Noord-Borneo, en Sarawak). Echter, zegevierende revolutionaire bewegingen binnen

de regio en duidelijke pogingen van de VS om het beleid van SEATO te domineren, zorgden ervoor dat het bondgenootschap in 1977 afbrokkelde en ontbond.

Een heropleving van de door de VS geleide allianties tussen Azië en de Stille Oceaan in de 21e eeuw heeft de Pivot to Asia-strategie een agressieve impuls gegeven. Een gemilitariseerde tsunami-hulpreactie in 2004 door de VS, Japan, India en Australië leidde tot een poging tot een militaire alliantie die in 2007 werd ontbonden en in 2017 nieuw leven werd ingeblazen tijdens het bezoek van de Amerikaanse president Trump aan de ASEAN-top in Manilla. Het staat bekend als de Quadrilateral Security Dialogue (QUAD) en richt zich op beleid om de economische opkomst van China tegen te gaan. India wordt intussen verscheurd tussen de invloed van de VS en China en heeft zijn bezorgdheid geuit over de voorgestelde gemilitariseerde Quad waar de VS, Japan en Australië naar verlangen. In plaats van een NAVO-tegenhanger in de QUAD hebben de VS alternatieven nagestreefd voor de militaire consolidatie van de regio in de vorm van de overeenkomst tussen Australië, het Verenigd Koninkrijk en de VS (AUKUS), die nucleair aangedreven onderzeeërs van de VS en het VK naar Australië zou overbrengen. .

Tijdens de NAVO-top van Madrid in 2022 werd deze alliantievorming in de Stille Oceaan een stap verder gebracht. Tijdens deze periode sloten de Zuid-Koreaanse en Japanse staatshoofden zich voor het eerst aan en ondertekenden de trilaterale overeenkomst tussen de VS, Japan en Zuid-Ko Er volgden talloze bilaterale overeenkomsten tussen NAVO-leden en de regio, zoals de 'Washington Declaration' tussen de VS en Zuid-Korea en de 'Hiroshima-akkoorden' tussen Groot-Brittannië en Japan, die NAVO-vliegdekschepen en nucleaire onderzeeërs in de wateren van de twee landen toestaan . Te midden van deze overeenkomsten hebben NAVO-leden zoals Groot-Brittannië, Frankrijk en Duitsland, landen die nergens in de Stille Oceaan liggen, hun allereerste Indo-Pacific-strategieën aangenomen, in lijn met het VS- en het NAVO-2030-plan – ze identificeren allemaal China als hun grootste bedreiging.

In deze allianties hebben de VS de NAVO gekoppeld aan onvolmaakte maar niettemin effectieve tegenhangers in hun existentiële confrontatie met de mondiale alliantie tussen Rusland, China en Iran. De NAVO blijft het model voor een door de VS geleide oorlogsstrategie in het nieuwe multipolaire wereldsysteem.

Waarom de NAVO bestaat

Anti-mensen?

De NAVO benadert alle uitdagingen in de wereld van vandaag – inclusief klimaatverandering, vernietiging van het milieu, pandemieën en natuurrampen – met behulp van een militair raamwerk dat prioriteit geeft aan het veiligstellen van regio's voor investeringen en geopolitieke belangen van haar lidstaten. Zogenaamde humanitaire missies van de NAVO worden uitgevoerd door middel van militaire operaties.

De NAVO dringt door op de valse lijn van nucleaire afschrikking en dwingt haar kernbewapende leden ertoe hun nucleaire arsenalen niet alleen in stand te houden, maar ook te moderniseren en op te bouwen. Ondanks de overweldigende roep om wapenbeheersing en 'kernwapenvrije zones',
De NAVO verhindert zelfs dat haar leden het Verdrag inzake het Verbod op Kernwapens (TPNW) ondertekenen. De NAVO houdt zich aan het Non-proliferatieverdrag van kernwapens om ervoor te zorgen dat kernwapens gemonopoliseerd blijven door de vijf grootste kernwapenstaten van dit moment.

Hypocriet roept de NAVO op tot de volledige denuclearisatie van de Democratische Volksrepubliek Korea (Noord-Korea) en tot het voorkomen van de bouw van een kernwapen door Iran. Bovendien wordt er geen erkenning of herstelbetalingen aangeboden aan de overlevenden van decennia van kernproeven, wat aangeeft dat de gezondheid van mensen en het milieu de laatste prioriteit hebben.

De NAVO 2030 bewapent haar leden krachtig om de doelstelling om 2% van hun bbp aan het leger te besteden te halen of te overtreffen, waarvan minstens 20% van hun militaire budgetten aan wapens besteden. Dit betekent dat de bestedingsdoelstelling van de NAVO rechtstreeks ten goede komt aan Amerikaanse wapenbedrijven. Miljarden worden uitgegeven aan de aanschaf van drones, aanvalshelikopters en raketten in plaats van aan sociale voorzieningen, onderwijs, gezondheidszorg en andere essentiële behoeften van de bevolking.

Sinds haar oprichting heeft de NAVO gehandeld als een gewapende vleugel van de door de VS geleide oorlog en imperialisme door haar dertig lidstaten te mobiliseren om dodelijke militaire campagnes te ontketenen in naam van 'collectieve defensie, crisisbeheersing en coöperatieve veiligheid'. De NAVO versterkt de door de VS geleide oorlog ter verdediging van de belangen van het Amerikaanse imperialisme en zijn economisch en politiek krachtigste bondgenoten. Artikel 5 legt de basis voor het beschouwen van een aanval op een lidstaat als rechtvaardiging voor Amerikaans optreden, terwijl een aanval op de VS ook het meeslepen van andere lidstaten in een door de VS geleide oorlog rechtvaardigt. Agressieoorlogen worden dus gepresenteerd als verdedigingsoorlogen, zelfs terwijl de VS het monopolie in handen hebben over wiens belangen worden gedefinieerd als 'verdediging', zoals met Cyprus, Griekenland en Turkije in 1974.

Als gevolg hiervan is de NAVO een hoofdrolspeler geweest in agressieoorlogen, de handhaving van sancties en militaire bezettingen die de dood van honderdduizenden mensen hebben veroorzaakt in landen van Afghanistan tot Irak en Libië. In het kader van haar beleid om Rusland te omsingelen en in bedwang te houden, heeft de NAVO haar aanwezigheid in de Zwarte Zee en de Middellandse Zee opgebouwd, inclusief Amerikaanse bases en het gebruik van bases in Griekenland en Cyprus. De NAVO destabiliseert soevereine landen en steunt fascistische regeringen in heel Europa, ook in Polen, Oekraïne, Turkije en Hongarije. In de richting van het doel de NAVO in het Midden-Oosten te versterken, geeft de NAVO onwrikbare steun aan Israëls genocidale bezetting van Palestina, en NAVO-lid Turkije heeft militaire agressie geïnitieerd in Noord- en Oost-Syrië en in Zuid-Koerdistan (Noord-Irak) in een meedogenloze oorlog om de Koerdische mensen.

De mensen

Weersta de NAVO

De NAVO-staten onderhouden een ingewikkeld netwerk van militaire bases en installaties over de hele wereld, die de nationale soevereiniteit schenden en milieuschade en sociale ontwrichting veroorzaken. Via de NAVO hebben de VS toegang tot elke militaire basis, binnen- of buitenland, van al haar leden. De VS zijn ook de belangrijkste besluitvormers als het gaat om NAVO-missies, waarbij alle gebundelde middelen van de lidstaten binnen handbereik van de VS zijn om hun destructieve operaties te financieren.

Zonder het NAVO-bondgenootschap zouden de VS werkelijk niet aan het roer staan van de meeste agressieoorlogen.

De meerderheid van de mensen is tegen meer oorlog, stijgende militaire budgetten, uitbreiding van nucleaire arsenalen en de bouw van nieuwe bases – alles waar de NAVO voor staat.
Omdat er geen echte vrede in de wereld kan zijn zolang de NAVO bestaat, heeft het volk verzet gevoerd tegen de NAVO en de door de VS geleide oorlog. Marsen, fietsrally's, die-ins, protestconcerten en andere acties tegen de NAVO worden jaar na jaar wereldwijd gehouden.
Tegentoppen worden gehouden telkens wanneer de NAVO haar leiderstoppen houdt. Burgers van de lidstaten voeren campagnes om hun regeringen aan te sporen zich terug te trekken uit de NAVO. En in de landen die het doelwit zijn van militaire NAVO-acties, verzet de bevolking zich met alle mogelijke middelen, inclusief het opnemen van de wapens uit zelfverdediging. Het volk zal zich blijven verzetten tegen de NAVO en blijven strijden voor een rechtvaardige en duurzame vrede totdat deze is bereikt.

People's Counter - Top tegen de NAVO-top | Madrid, Spanje